

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med statsrådets beslut
ändras i statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1330/2002) 3 a §, sådan den lyder i förordning 389/2024, och
fogas till förordningen en ny 3 b § som följer:

3 a §

Tidpunkt för vägran att ta emot arbete

Om det inte finns skäl att göra någon annan bedömning, anses en arbetssökande ha vägrat att ta emot arbete på det sätt som avses i 2 a kap. 4 § eller 9 § 1 mom. 6 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

1) den dag då sökanden meddelar Arbetskraftsmyndigheten eller Sysselsättnings-, utvecklings- och förvaltningscentret att sökanden inte vill ta emot det erbjudna arbetet eller söka eller ta emot ett sådant arbete som Arbetskraftsmyndigheten har anvisat sökanden att söka,

2) den dag då arbetsgivaren meddelar Arbetskraftsmyndigheten eller Sysselsättnings-, utvecklings- och förvaltningscentret att sökanden inte tar emot det erbjudna arbetet eller ett sådant arbete som Arbetskraftsmyndigheten har anvisat sökanden att söka eller att sökanden genom sitt förfarande har förverkat sina möjligheter att bli vald till det erbjudna arbetet eller till ett sådant arbete som Arbetskraftsmyndigheten har anvisat sökanden att söka,

3) den sista dagen för ansökan om en ledig anställning, om sökanden inte söker ett sådant arbete som Arbetskraftsmyndigheten har anvisat sökanden att söka,

4) dagen före den dag då sökanden borde ha börjat arbeta,

5) den sista dagen av ett arbetsavtals- eller tjänsteförhållande, om sökanden vägrar att fortsätta arbetsavtals- eller tjänsteförhållandet.

Om det finns fler än en situation som kan anses utgöra tidpunkten för vägran att ta emot arbete, anses vägran att ta emot arbete ha skett den dag enligt 1 mom. som inträffade först.

3 b §

Tidpunkt för försummelse av den jobbsökningsskyldighet som ingår i sysselsättningsplanen

Om det inte finns skäl att göra någon annan bedömning, anses en arbetssökande ha underlåtit att söka arbetsmöjligheter den dag då granskningsperioden för den jobbsökningskyldighet som antecknats i sysselsättningsplanen eller en plan som ersätter sysselsättningsplanen upphör.

Om en arbetssökande har sökt arbete och efter det att granskningsperioden för jobbsökningskyldigheten upphört genom sitt eget förfarande är orsak till att jobbsökningen inte leder till sysselsättning, anses sökanden ha försummat sin jobbsökningskyldighet den dag då förfarandet skedde.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2026.

Helsingfors den 19 mars 2026

Arbetsminister Matias Marttinen

Regeringsråd Timo Meling